

Històries de misericòrdia: Eixamplar la família (3)

El Papa Francesc convida a viure la cultura de la inclusió, de la trobada, i a posar fre a la cultura del rebuig. En aquest tercer vídeo de la sèrie "Històries de misericòrdia. Maneres d'ajudar els altres" s'expliquen dues històries sobre com diverses persones han eixamplat el cor i la pròpia família.

18/05/2016

Aquest és el tercer vídeo de la sèrie Històries de misericòrdia on es mostren històries personals que ajuden a reflexionar en l'Any de la misericòrdia.

Els següents apartats poden ajudar a utilitzar aquest vídeo personalment en classes de formació cristiana, en reunions amb els amics, a la teva escola o a la teva parròquia.

Preguntes per al diàleg

- Què tenen en comú Thomas, de Singapur, i Annemarie i Mathias, d'Àustria?
- Per què es pot dir que aquestes persones han eixamplat la família?

- Penses que aquestes persones treuen endavant les seves famílies elles soles? Qui les ajuda?
- Per què creus que la Sara, voluntària en un orfenat de Filipines, afirma que qualsevol pot ajudar i que no cal ser un professional per treballar ajudant d'altres?
- Consideres que actualment hi ha persones que tenen necessitat de rebre el caliu de la família? Com podem contribuir a donar-lo?

Propostes d'acció

- Pregar diàriament per la teva família i per totes les famílies del món.
- Estar més atent a les persones que necessiten ser escoltades o acompanyades.
- Procurar difondre al teu voltant alegria i optimisme.

- Informar-te de les estructures d'acollida que hi ha al teu entorn - cases per a gent gran o per a nens, per exemple- i, si és possible, donar temps i companyia a les persones que hi resideixen.

Meditar amb la Sagrada Escriptura

-Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: (Isaïes 66, 12-13).

-Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, Pare entranyable i Déu de tot consol. Ell ens conforta en totes les nostres adversitats, perquè nosaltres mateixos, gràcies al consol que rebem de Déu, sapiguem confortar els qui passen alguna cosa (2 Cor 1, 3-4).

- Si un germà o una germana no tenen vestits i els falta l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres els diu: «Aneu-vos-en en pau, abrigueu-vos bé i alimenteu-vos», però no els dona

allò que necessiten, de què serviran aquestes paraules? (JM 2, 15-16).

- No us oblideu de practicar l'hospitalitat; gràcies a ella, alguns, sense saber-ho, van acollir àngels. (Hebreus 13, 2).

Meditar amb el Papa Francesc

- Una família que es tanca en si mateixa és com una contradicció, una mortificació de la promesa que la va fer néixer i la fa viure. No oblideu mai: la identitat de la família sempre és una promesa que s'estén i s'estén a tota la família i a tota la humanitat. (Audiència 21 d'octubre de 2015)

- La «casa» representa la riquesa humana més preciosa, la de la trobada, la de les relacions entre les persones, diferents per edat, per cultura i per història, però que viuen juntes i que juntes s'ajuden a créixer (Discurs, 21 de maig de 2013).

- Jesús ens va fer una gran promesa: «No us deixaré orfes» (Jn 14, 18), perquè Ell és el camí a recórrer, el mestre a qui escoltar, l'esperança que no decep. Com no sentir cremar el cor i dir a tots, especialment als joves: «No ets orfe! Jesucrist ens ha revelat que Déu és Pare i vol ajudar-te, perquè t'estima». Heus aquí el sentit profund de la iniciació cristiana: generar a la fe vol dir anunciar que no som orfes (Discurs 16 de juny de 2014)

- Mirant Maria vam descobrir el rostre més bell i més tendre de l'Església; i mirant l'Església reconeixem els trets sublims de Maria. Nosaltres cristians, no som orfes, tenim una mare, tenim una mare, i això és una cosa gran. No som orfes. L'Església és mare, Maria és mare (Audiència, 3 de setembre de 2014)

Meditar amb sant Josepmaria

- El Mestre passa, una i altra vegada, molt a prop de nosaltres. Ens mira... I si tu el mires, si l'escoltes, si no el rebutges, Ell t'ensenyarà la manera de donar sentit sobrenatural a totes les teves accions... I aleshores tu també sembraràs, allà on et trobis, consol i pau i alegria. (Via Crucis, VIII estació, n. 4)

-No oblidis que el Senyor té predilecció pels nens i pels qui es fan com nens. (Camí, n. 872)

-Quina Alegria en contemplar Jesús a Betània! 'Amic de Llätzer, Marta i Maria! Allà va a reparar les forces quan s'ha cansat. Allà tenia Jesús la seva llar. Allà hi ha ànimes que l'aprecien. Hi ha ànimes que s'acosten al Sagrari i, per a elles, allò és Betània. Tant de bo ho sigui per a tu! Betània és confidència, caliu de llar, intimitat. Amics predilectes de Jesús. Ell és teu (Meditació, 6 de novembre de 1940)

- Si l'Amor, fins i tot l'amor humà,
ens dóna tants consols aquí, ¿què
serà l'Amor al cel?(Camí, n. 428)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/histories-
de-misericordia-eixamplar-la-familia-3/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/histories-de-misericordia-eixamplar-la-familia-3/)
(09/08/2025)